

CÂND LI S-AU DESCHIS OCHII, L-AU CUNOSCU

Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. În timp ce prin microfoane se aude încet melodia cântării „Crede numai,” aş vrea să ştiu dacă sunt cereri pe care aţi vrea să le aducem la cunoştinţa lui Dumnezeu. Domnul să vă binecuvânteze.

Tatăl nostru ceresc, ne apropiem de Tine, în Numele Domnului Isus, fiindcă ai făgăduit că dacă facem aceasta, ne vei asculta. Te rugăm să iei aminte la nevoile noastre, Doamne, şi să le împlineşti după credinţa pe care o avem. Noi cunoaştem voia Ta, fiindcă ne-ai făcut-o cunoscută. Aici sunt o mulţime de cereri şi multe mâini s-au ridicat spre Tine, inclusiv a mea. În seara aceasta, Te rog să vii în mijlocul nostru şi să ne arăţi felul în care trebuie să trăim şi să credem în Tine; şi culege slavă din aceste servicii, căci ne predăm Ţie în Numele lui Isus. Amin. Vă puteţi aşeza.

Ce mai faci, Don? Sunt surprins să-i văd în seara aceasta pe unii din prietenii mei stând aici pe platformă, împreună cu mine. Fratele Lee Vayle a fost unul din managerii mei; fratele... nu pot niciodată să-i pronunţ numele... Hierholzer, fratele Don Rudell şi ceilalţi. Îi cunosc pe toţi, aşa că sunt foarte bucuros că sunt aici ca să se roage împreună cu noi, în timp ce vom predica Cuvântul şi ne vom ruga pentru bolnavi. Cred că voi fi aici şi mâine seară şi duminică. V-aţi rugat astăzi? (Adunarea spune: „Amin!”). Bine.

Îmi pare rău că v-am ținut așa de mult aseară, dar știți cum este, a fost un loc nou, totul a fost nou și trebuie puțin timp ca să ne obișnuim unii cu alții.

Uneori, ajungem în săli în care nu s-au desfășurat tot timpul servicii religioase, iar acolo, deși s-ar putea să vi se pară ciudat, sunt tot felul de duhuri. Dacă nu ai avea

duh în tine, ai fi mort, iar în aceste săli se adună oameni cu tot felul de duhuri.

Biblia spune că nici chiar Isus nu a putut vindeca într-o astfel de mulțime. Astfel, a venit în ținutul Său și pentru că nu a fost crezut, nu a putut face lucrări mari printre ei. Cu altă ocazie, un orb a trebuit scos afară din cetate ca să-l poată vindeca; și la fel un surd.

Vedeți, uneori trebuie să ajungi împreună cu cei ce nu cred, dar locul acesta este dedicat acum slujirii Domnului Isus Hristos. Și oriunde se adună oamenii împreună este o adunare. Deci, în seara aceasta suntem cu adevărat niște oameni privilegiați, fiindcă ne-am adunat împreună ca să ne rugăm și să-L recunoaștem pe Isus Hristos printre noi.

Cred că episcopalii sunt cei care se ridică, spun ceva și apoi stau jos, și iar se ridică, spun ceva și stau jos, așa că am să vă rog să vă ridicați și voi, în timp ce voi citi Cuvântul.

Aș vrea să deschideți la **Luca 24**, fiindcă aș vrea să citesc **de la versetul 13 la versetul 32**:

„În aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaiszeci de stadii de Ierusalim;

și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.

Pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus S-a apropiat și mergea pe drum împreună cu ei.

Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască.

El le-a zis: „Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum?” Și ei s-au oprit, uitându-se triști.

Drept răspuns, unul din ei, numit Cleopa, l-a zis: „Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?”

„Ce?”, le-a zis El. Și ei l-au răspuns: „Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care era un proroc puternic în fapte și în cuvinte înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.

Cum preoții cei mai de seamă și mai marii noștri L-au dat să fie osândit la moarte și L-au răstignit?

Noi trăgeam nădejde că El este Acela care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri.

Ba încă niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis-de-dimineasă la mormânt,

nu l-au găsit trupul și au venit și au spus că ar fi văzut și o vedenie de îngeri care ziceau că El este viu.

Unii din cei ce erau cu noi s-au dus la mormânt și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu l-au văzut.”

Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!

Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?"

Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.

Când s-au apropiat de satul la care mergeau, El S-a făcut că vrea să meargă mai departe.

Dar ei au stăruit de El și au zis: „Rămâi cu noi, căci este spre seară, și ziua aproape a trecut.” Și a intrat să rămână cu ei.

Pe când ședea la masă cu ei, a luat pâinea; și, după ce a rostit binecuvântarea, a frânt-o și le-a dat-o.

Atunci li s-au deschis ochii și L-au cunoscut; dar El S-a făcut nevăzut dinaintea lor.

Și au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?"

Haideți să ne rugăm. Doamne Isuse, ne dăm seama că acesta este adevărul, și că în lumea aceasta nu este nimic mai adevărat decât Cuvântul Tău. Te rugăm să ne descoperi această întâmplare, astfel încât să simțim în inimile noastre, ceea ce au simțit cei doi ucenici când L-au recunoscut pe Domnul Isus, la o zi după învierea Sa. Ajută-ne și pe noi să-L recunoaștem acum, după două mii de ani, fiindcă îți cerem aceasta în Numele Lui și pentru slava Sa. Amin. Vă puteți așeza.

Vă mulțumesc pentru darul de bun venit din spatele bisericii.

Subiectul din seara aceasta este: **„Când li s-au deschis ochii, L-au cunoscut.”**

Întâmplarea despre care vorbim în seara aceasta s-a petrecut în prima zi de Paști, după ce ziua întunecată a răstignirii trecuse. Domnul nostru Isus a venit în lume și S-a legitimat lămurit ca fiind Fiul lui Dumnezeu, în viața Lui împlinindu-se toate Scripturile care au făcut referire la El. Chiar și cuvintele scrise despre ultimele ore petrecute pe cruce, s-au împlinit întocmai, după care a urmat învierea, care era de asemenea făgăduită în Cuvânt. Dar oamenii din zilele acelea erau la fel ca oamenii de astăzi, și nu au recunoscut toate Scripturile care făceau referire la El. Ei au recunoscut și au crezut câteva dintre ele, dar pe unele nu le-au recunoscut.

Cred că se aseamănă foarte mult cu situația de astăzi, când de multe ori acceptăm anumite lucruri spuse de Isus, dar nu pe toate. Astfel, oamenii spun: „Noi credem asta, dar pe cealaltă nu,” dar tu nu poți crede una fără cealaltă, ci trebuie să crezi tot Cuvântul. Ori este Dumnezeu în toate, ori nu este deloc; și dacă este El, totul trebuie să fie exact cum este scris.

Dumnezeu este Cel veșnic și tot ce se întâmplă acum sunt doar atribute ale gândurilor Lui. Astfel, înainte ca să fie un cuvânt, trebuia să fie un gând, și când acel gând a fost exprimat, a devenit un cuvânt. Dar când este rostit, Cuvântul Lui trebuie să se îplinească, așa că Dumnezeu Se desfășoară pe Sine în toate, prin atributele Sale, făcându-Se tangibil, material, în biserica Sa, în Trupul Său, ca să avem cu cine să vorbim.

De aceea, numele vostru a fost în gândurile Lui și aveți Viața veșnică. Voi nu o puteți avea altfel. De aceea nu puteți spune: „Eu aparțin de biserică și fac asta sau cealaltă.” Nu, domnule. Tot ce este veșnic, nu a avut nici început și nici nu se poate sfârși, ceea ce înseamnă că tu, cine ești și ce ești, ai fost de la început în gândurile Lui. Acesta este singurul mod în care puteai avea Viața veșnică: fiindcă ai fost din totdeauna. Restul, indiferent ce sunt, sunt morți pentru totdeauna, deoarece au fost morți încă de la început.

Biblia spune că femeia „*dedată la plăceri, măcar că trăiește, este moartă.*” (1Timotei 5.6). Corect. Vedeți, ea a fost moartă din totdeauna; și este moartă în păcat și nelegiuire.

Dacă ați fost de la început în gândurile Lui, înseamnă că El a venit să vă răscumpere, pentru că numele voastre au fost scrise de la început în Cartea Vieții Mielului. El a venit să-i răscumpere pe toți aceia ale căror nume sunt în acea Carte, niciunul în plus sau în minus. Și când ultimul nume va fi răscumpărat, El va lua Cartea și îi va cere înapoi pe cei pe care i-a răscumpărat.

Tabloul pe care-l aveam în fața noastră în această seară, ni-l prezintă pe Isus înviat din morți într-o frumoasă zi de primăvară. Vedeți, El a ieșit afară primăvara, fiind prima Floare care s-a ridicat din morți: Domnul nostru Isus Hristos. El a fost întâiul Rod dintre cei adormiți; a fost prima Floare de Paști care și-a scos capul afară din întunericul rece al păcatului. El a plătit prețul păcatului, iar Dumnezeu L-a ridicat a treia zi, după făgăduința Sa. Și noi credem, conform Scripturii, că El a înviat din morți a treia zi, fiind primul înviat dintre cei morți, întâiul Rod dintre cei adormiți.

Gândiți-vă câtă deznădejde s-a adunat în cei patru mii de ani de când lumea era cufundată în păcat, fără să știe cum să iasă afară! Și iată că El S-a întors înapoi dintre cei morți. Ce timp! Ce primăvară! Biserica ar fi trebuit să strige într-una: „Aleluia!” dar în loc să facă aceasta, oamenii lăncezeau și erau triști, pentru că nu credeau tot ce a spus El.

La fel se întâmplă și astăzi, din cauză că oamenii nu cred tot ce a spus și a făgăduit El. Da, aceasta este starea în care a ajuns biserica de astăzi, pentru că nu a crezut tot ce a spus El că va face și a omis să vadă toate textele referitoare la El. Mai mult, le-au luat, le-au amestecat și au pus altceva în loc.

Dacă vom crede tot Cuvântul, în sufletele noastre va fi un izvor de bucurie, fiindcă am înviat împreună cu El și stăm în locurile cerești în Hristos Isus, cu toată puterea

la picioarele noastre. Prin sângele lui Isus Hristos, noi avem dreptul la Semnul care dovedește că suntem răscumpărații lui Dumnezeu. Dumnezeu a plătit prețul răscumpărării noastre, prin Isus Hristos, și avem dreptul să punem Semnul peste tot ce cerem și primim. Așa a spus Dumnezeu și asta-i tot. O, dacă am putea crede toată Scriptura!

Dar partea tristă este că mulți dintre cei care L-au cunoscut și L-au iubit, nu au recunoscut că El a înviat din morți. La fel este și astăzi. Astfel, mulți dintre cei care cred și chiar învață că El a înviat din morți, nu pot cuprinde aceasta. Este mult prea uimitor, prea neobișnuit, dar Dumnezeu Se ascunde chiar în lucrurile neobișnuite, dacă sunt conform făgăduinței Lui.

Problema este că mulți L-au iubit, dar nu L-au cunoscut cu adevărat. Acesta este motivul pentru care le era greu să-i creadă pe cei care au mărturisit că El a înviat și au spus: „Am văzut niște îngeri care ne-au spus că El a înviat din morți.” Dacă s-ar fi uitat în Scripturi, ar fi văzut că El a făgăduit că va face aceasta, fiindcă este scris: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 5.39). Ucenicii au luat Scripturile și au găsit locul unde scria că El va învia din nou, pentru că Dumnezeu a făgăduit că avea să-L învie și a făcut-o. Vedeți? Cuvântul spune că El va învia.

Dar deși era făgăduit acest lucru, ei erau triști și abătuți, fiindcă credeau că au pierdut totul, că totul s-a năruit. A fost ceasul cel mai întunecat pe care îl trăiseră vreodată. Își pusese răzădărea în El și au crezut în El, pentru că văzuseră toate acele semne mari și minuni care adevăreau că era Mesia cel așteptat, apoi L-au văzut murind acolo, cu fața acoperită de scuipat, deși putea deosebi gândurile care erau în inimile oamenilor.

Când soldații aceia beți, l-au acoperit fața cu cârpa, apoi au luat un băț și l-au lovit peste cap spunând: *„Hristoase, prorocește-ne cine Te-a lovit?”* se părea că a fost prins în capcană. Astfel, ucenicii se gândeau: „Dacă vor mai spune ceva, El îi va lovi cu orbire!” dar nu s-a întâmplat așa, pentru că Dumnezeu nu procedează întotdeauna în felul acesta.

Când a fost pe cruce, Caiafa și ceilalți preoți, I-au zis: „Spune-ne deslușit dacă ești Hristosul. *Să Se coboare acum de pe cruce, și vom crede în El!*” Vedeți, ei nu puteau înțelege cum era posibil ca Dumnezeu să stea pe cruce și să moară, însă tocmai acesta este motivul pentru care Dumnezeu S-a arătat în trup: ca să poată muri.

Fariseii I-au făcut un mare compliment atunci când I-au zis: „*Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu Se poate mântui!*” (Matei 27.42). Cu siguranță acesta a fost un compliment, pentru că dacă s-ar fi salvat pe Sine, nu ne-ar fi putut salva pe noi. El trebuia să se jertfească pentru alții.

De aceea S-a arătat Dumnezeu în trup: ca să poată suferi pentru noi, să ia vina noastră asupra Sa și să moară. El nu putea face aceasta cât timp era laHVeH, adică în Duh. Tatăl, Duhul, nu putea face aceasta, dar când S-a arătat în trup și a locuit printre noi într-un trup omenesc, a putut să ia vina omenirii asupra Sa și să guste moartea. Da, El a luat-o asupra Sa și a plătit prețul.

Totuși, Cuvântul Său a făgăduit învierea Lui, dar ei n-au înțeles aceasta. El, Cuvântul, a fost împlinirea făgăduințelor Lui. Astfel, când Isus a vorbit cu Cleopa și prietenul său, pe drumul Emausului, era adevărarea Cuvântului Său făgăduit, dar ei n-au înțeles.

Pot spune că și astăzi este la fel. După două mii de ani de învățătură și de credință, El este încă viu, dar oamenii nu pot înțelege pentru că au fost îndopați cu alte lucruri. Ei erau prea triști și abătuți ca să înțeleagă.

Acum observați! Ei vorbeau despre El, dar toți s-au întors la vechile lor îndeletniciri. Astfel, Petru s-a întors înapoi la pescuit și așa mai departe, în timp ce Cleopa și prietenul său și-au zis: „Vom merge la Emaus.” Poate acolo locuiau și era doar câteva mile peste deal, până acolo.

Dar iată că Isus a înviat în acea zi frumoasă de Paști. Sus! Cuvântul lui Dumnezeu vorbit prin David, s-a împlinit întocmai: „Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.” (Psalmul 16.10).

Însă și Isus le-a spus: „Stricați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.” (Ioan 2.19). Înțelegeți?

„Iată”, a zis El, „ne suim la Ierusalim și Fiul omului va fi dat în mâinile preoților celor mai de seamă și cărturarilor. Ei Îl vor osândi la moarte și-L vor da în mâinile Neamurilor,

care își vor bate joc de El, Îl vor bate cu nuiiele, Îl vor scuipa și-L vor omorî; dar, după trei zile, va învia.” (Marcu 10.33-34). El a vorbit așa și aceasta ar trebui să fie bine înțeles.

Și iată că acest Om care vorbea cu ei știa Cuvântul. Vă puteți imagina? Cu siguranță acest lucru s-a repetat din nou, se repetă din nou.

După cum am văzut, în timp ce mergeau pe drum și vorbeau despre El, li s-a arătat Isus. Aceasta este problema de astăzi: motivul pentru care El nu Se arată multora dintre noi este că nu vorbim destul de mult despre El. Noi avem alte lucruri despre care discutăm: despre deosebirile dintre denominațiunile noastre, despre comunism, despre tot felul de programe și alte lucruri de care suntem legați, așa că nu mai avem timp să vorbim despre El. Vorbim despre programul bisericii, cine va fi ales păstor, cine va face asta sau cealaltă sau orice altceva, în afară de El. Facem aceasta când ar trebui să vorbim tot timpul numai despre El. Acesta ar trebui să fie obiectivul nostru, viața noastră.

Cineva m-a întrebat odată: „Tu crezi aceasta?”

„Mi-am petrecut toată viața crezând. Ba mai mult, mi-aș da viața pentru aceasta, iar dacă aș avea zece mii de vieți, le-aș da pe toate pentru El, fiindcă cred.” Dacă vrem să-L vedem, noi trebuie să vorbim despre El. Așa a fost întotdeauna.

Cei doi ucenici ar fi trebuit să-L cunoască atunci când a mers alături de ei, dar nu L-au cunoscut. Să nu uitați că ei umblaseră trei ani cu El. Vă puteți imagina? Ucenicii Lui umblaseră trei ani cu El și iată-L acum pășind alături de ei, iar ei erau orbi ca liliicii. De ce? Pentru că nu cunoșteau Scripturile, deși El li le spusese.

Emanuel fusese acolo „făcut trup și locuind printre ei,” dar fariseii nu L-au recunoscut. Ei nu puteau înțelege cum era posibil ca acel Om... și L-au răstignit pentru că a încălcat Sabatul și S-a făcut Dumnezeu. Da, ei au spus că de aceea L-au răstignit, dar noi am văzut că L-au răstignit din cauză că nu au cunoscut Scripturile.

Acești ucenici ar fi trebuit să-L cunoască, dar ei nu cunoșteau Scripturile. Și iată că în timp ce mergeau alături de El, Isus a început să le descopere făgăduințele Scripturii referitoare la El, pentru acea epocă, nu făgăduința pentru zilele lui Noe sau pentru o altă epocă. El le-a descoperit făgăduința Scripturii referitoare la ce va face El în acel timp, fiindcă ea le arăta cine era El. Înțelegeți?

Astfel, i-a întrebat: „De ce sunteți triști?”

Și ei l-au răspuns: „*Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?*”

Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care era un proroc puternic în fapte și în cuvinte înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.

Cum preoții cei mai de seamă și mai marii noștri L-au dat să fie osândit la moarte

și L-au răstignit?

Noi trăgeam nădejde că El este Acela care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri.” (Luca 24.18-21).

El S-a purtat ca și cum n-ar fi știut nimic, dar când a început să le vorbească, le-a descoperit făgăduințele referitoare la El: *„Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?”* (v. 26). Apoi a mers la Scripturi, la Moise și la toți prorocii, descoperindu-le Scripturile referitoare la El, la Mesia. Ce trebuia să fie Mesia și ce trebuia să facă, dar după ce le-a spus toate lucrurile ei tot n-au înțeles.

Exact așa este și astăzi. El face și astăzi la fel ca atunci, dar cu toate acestea biserica bâjbâie încă în întuneric. El Se descoperă Cine este și Ce este, dar cu toate acestea ei spun: „Păi, eu cred ce învață biserica mea...” Uitați-vă!

Întoarceți-vă la Scriptură! Cercetați Scripturile pentru că ele conțin Adevărul. Dar noi înțelegem totul atât de sucit! „Cum putem ști că este Scriptura?” Prin faptul că este textul făgăduit pentru acel timp.

Isus nu S-a întors înapoi să spună: „Vă amintiți ce a făcut Moise?” Nu, ci le-a descoperit Scripturile care vorbeau despre El pentru acel timp, fiindcă El era Lumina aceluia timp.

Moise a fost lumina timpului său; Ieremia a fost lumina timpului său. El fost lumina strălucitoare a Cuvântului lui Dumnezeu care a fost făgăduit pentru acel timp. Fiecare epocă a avut Cuvântul ei făgăduit, iar Dumnezeu și-a trimis profeții pentru a descoperi acel Cuvânt. El Își legitimează profetul, apoi îi descoperă Cuvântul și îl face viu.

Isus era Hristosul și El a împlinit tot ce era legat de Hristos: a fost născut de o fecioară, a vindecat bolnavii, a descoperit gândurile inimilor, a murit și a înviat din morți, dar deși a făcut tot ce trebuia să facă Mesia, ei nu L-au recunoscut. Ei nu-L cunosc nici astăzi. Deși El a făgăduit acest Cuvânt și Scriptura a fost descoperită, ei tot nu Îl cunosc.

Ei au umblat trei ani cu El, au văzut și au știut că El a împlinit acel Cuvânt, și totuși pe drumul Emausului se întrebau: „Oare este chiar așa?” Oh! Aceasta dovedea că n-au înțeles, că n-au priceput.

Nici chiar după ce El le-a descoperit Cuvântul din nou și le-a dovedit că Hristos trebuia să facă și să sufere toate acele lucruri, ei tot n-au înțeles. Acei predicatori au fost muștrați pentru că nu au știut și nu au recunoscut că Scripturile se împlineau chiar sub ochii lor. Ascultați ce le-a spus El: *„O, nepricepuților și zăbavnici cu inima...”* (v. 25).

Alături de ei pășea Dumnezeu însuși, Mesia cel înviat, și le spunea: „De ce nu înțelegeți că Hristos trebuia să facă aceste lucruri? Nu știți că trebuia să fie așa și așa?” Toată ziua a mers alături de ei și le-a explicat Scripturile, dar cu toate acestea ei își ziceau: „Oare așa să fie?” și nu L-au cunoscut deși era chiar acolo. După ce le-a propovăduit Cuvântul și le-a arătat acele lucruri care trebuiau să se întâmple, ei totuși n-au înțeles, așa că le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, de ce nu vedeți împlinirea Scripturii pentru acest timp?” Vedeți? Deși erau ucenicii Lui, ei n-au cunoscut Cuvântul care Se manifesta înaintea lor.

Exact la fel este și astăzi. Citiți din Scriptură care este făgăduința pentru acest timp, apoi priviți cum Se manifestă Dumnezeu și totuși ei spun: „Mă întreb...” Vedeți? Noi avem încă de-a face cu ființe omenești.

Ei erau ucenici și am văzut că El i-a muștrat cu asprime, dar pentru că n-au cunoscut Cuvântul, nu au înțeles când El S-a manifestat înaintea lor.

Același lucru s-a întâmplat și astăzi, dar mintea oamenilor... Ți-e și milă de ei când vezi că unul are un grup care merge înapoi, iar celălalt are un grup care merge încolo și toți cred că își fac grupul să crească; dar tocmai acesta este motivul pentru care Hristos nu Se poate descoperi oamenilor.

Biserica ar trebui să fie într-o stare glorioasă, în puterea învierii Lui, și să fie însoțită de semne mari și minuni. Dar în loc să fie așa, ei s-au amestecat cu tot felul de lucruri și merg orbește în Consiliul Ecumenic unde vor primi semnul fiarei, fără să știe. Cuvântul lui Dumnezeu spune că o vor face; și o vor face pentru că cred că este bine și frumos și că este o ofertă bună. Dar cum pot merge doi oameni împreună fără să se învoiască?

Ce se vor face pentecostalii? Va trebui să renunțați la doctrina voastră fundamentală a botezului cu Duhul Sfânt, ca să puteți intra. Cu siguranță. Aici ați ajuns. Ce veți face când va veni timpul? Veți merge orbește acolo.

Unii din liderii pentecostali, bărbați ai Evangheliei depline, stau împreună cu cei din ierarhia Consiliului Vatican și spun: „Este cel mai înalt simțământ...” Numai un om amorțit față de Duhul lui Dumnezeu se poate purta așa, deci nu-i de mirare că Isus a zis: *„...zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!”*

Dacă El ar vorbi în seara aceasta printr-un vas, ar spune aceleași cuvinte: *„...zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți că trebuie să pășiți în Cuvântul manifestat chiar aici.”* Da, același lucru se petrece acum!

Ei sunt prea ocupați cu programele lor ca să-L asculte. De aceea avem atât de multe crezuri și programe de televiziune.

Astăzi avem chiar și o mișcare anticomunistă. Ieri am ascultat la „Life Line” cum aduceau dovezi documentate despre comunism. Ei sunt aici de ani și ani, iar această mișcare anticomunistă încearcă să facă tot felul de programe prin care să

arate cine este fiecare, dar pe mine nu mă interesează aceasta.

Pe mine mă interesează venirea Domnului Isus Hristos pentru Biserică. De aceasta ar trebui să fie preocupați toți predicatorii, ca să vadă făgăduințele Scripturii pentru acest timp. Eu nu aștept preluarea puterii de către anticomuniști, ci aștept venirea Împărăției lui Isus Hristos și instaurarea Mileniului. Eu nu sunt interesat nici de anticomuniști și nici de alte ismuri fie ele chiar și religioase! Pe mine mă interesează numai și numai Isus Hristos și cum să-i fac pe oameni să-L vadă, fiindcă El este aici, împlinind exact ce a făgăduit că va face în timpul din urmă.

Ei nu au înțeles pentru că erau prea preocupați.

Totuși, astăzi ei pretind că cred că El a înviat din morți. Voi credeți că El a înviat din morți? Cei care sunt creștini, cred aceasta. Dar deși spun că cred, dacă El vine și face exact ce a spus că va face după înviere, nu văd. Da, domnilor! Acesta este adevărul. Ei nu pot să vadă.

Au crezuri, programe educaționale și predicatori educați, dar sunt orbiți de teologia lor omenească și duși afară din Cuvântul lui Dumnezeu.

Așa cum am spus și aseară, Dumnezeu nu are nevoie de nici un interpret. Nimeni nu poate interpreta sau tălmăci Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că El este singurul Său Interpret. Astfel, când spune că va face ceva, El face și asta-i tot. El a spus că o va face și a făcut-o, așa că nu are nevoie de nimeni să-l spună să facă asta sau cealaltă. Interpretarea noastră nu are nici o valoare, pentru că El vorbește și împlinește totul întocmai.

Când a spus: „*Să fie lumină,*” a fost lumină. Acest lucru nu mai are nevoie de nici o interpretare. „*Fecioara va rămâne însărcinată,*” și a rămas. „*Voi turna Duhul Meu peste orice făptură,*” și L-a turnat. Vedeți, nu are nevoie de nici o interpretare.

El a făcut și ce a spus că va face în acest timp. Nu are nevoie de nici o interpretare, pentru că Își interpretează singur Cuvântul. El este propriul Său Interpret.

Dar știți care este problema? Noi suntem atât de ocupați cu alte lucruri, încât oamenii noștri sunt pe lângă. Misionarii și studenții la teologie trebuie să dea un test psihologic înainte de a fi puși în lucrare, ca să vadă dacă au IQ (gradul de inteligență) destul de mare. Și eu mă întreb: cum este posibil ca penticostalii să facă așa ceva?

Oare ce IQ s-a cerut în ziua Cincizecimii? Credință în Dumnezeu, aceasta s-a cerut. Da, aceasta este cerința Lui: „*lată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...*” (Marcu 16.17). El nu le-a testat IQ-ul, ci le-a zis: „*Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile...*” (Matei 28.19). Și „*lată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...*” Acesta este IQ-ul pe care îl cere Dumnezeu: dacă ai destulă credință să faci vîi aceste lucruri, manifestându-L pe Hristos înaintea oamenilor.

Dar astăzi noi vrem să-i testăm pe oameni cu tot felul de programe educaționale. Oh! Zilele trecute l-au testat pe Jack Ruby dacă este în toate mințile. Desigur, omul acesta nu este normal, pentru că nici un om nu îl poate împușca pe altul decât dacă este nebun. Întreaga lume este nebună. Cu siguranță. Fermierul este nebun pentru omul de afaceri și omul de afaceri este nebun pentru fermier. Atunci cine este nebun? Toți.

Există un singur lucru sănătos, iar acesta este Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu; și Evanghelia Lui are răspuns la toate lucrurile. Toate cărțile noastre de psihologie sunt fără sens și contrare Cuvântului, așa că, aruncați-le! Cuvântul lui Dumnezeu este singurul care are dreptate, în timp ce toate celelalte sunt greșite. Deci nu-i de mirare că întreaga lume este mânjită de sânge și că lucrurile au ajuns unde au ajuns.

Mă întreb dacă există un test de inteligență și pentru Oswald care l-a omorât pe președintele nostru. Mă îndoiesc. Cum poate să se împuște un om care l-a

împuşcat pe alt om? Suntem în Texas, așa că mă voi opri aici. Totuși, aş vrea să mai spun ceva: la venirea Sa, Dumnezeu se va îngriji de toți aceștia, pentru că nimeni nu are dreptul să ia viața altui om. Numai Dumnezeu are dreptul să facă aceasta. Acesta este adevărul.

Acum fiți atenți! Cuvântul era scris și făgăduința pentru acel timp era împlinită pe deplin, dar cu toate acestea, ei nu L-au recunoscut. Știau că era proroc: „...*Isus din Nazaret, ... un proroc puternic în fapte și în cuvinte înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.*” L-au cunoscut ca Proroc, iar prorocul este trimis pentru epoca în care trăiește și trebuie să manifeste făgăduința lui Dumnezeu, pentru că Cuvântul vine la el. Și dacă El a fost proroc, înseamnă că Cuvântul făgăduit pentru acel timp trebuia manifestat prin El, dar cu toate acestea ei nu L-au cunoscut; nu au putut să-L vadă.

Ei au spus: „...*un proroc puternic în fapte...*” fiindcă așa erau lucrările Lui: „...*și în cuvinte înaintea lui Dumnezeu...*” iar Israel își pusese nădejdea în El; vorbesc de Israelul duhovnicesc, nu de Israel ca popor. Deci oamenii duhovnicești din Israel, își puseseră nădejdea în El.

Și ce a făcut El ca Proroc? Exact ceea ce trebuie să facă un proroc: S-a dus direct la Cuvânt. Da, le-a arătat ce spunea Cuvântul făgăduit despre El, pentru acel timp, dar ei tot nu L-au recunoscut, ci au mers mai departe cât se poate de orbi. Totuși, El era Prorocul care manifesta Cuvântul făgăduit pentru timpul lor.

Ascultați ce le-a spus Isus: „*O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!*”

Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?” (Luca 24.25-26). Ei ar fi trebuit să știe că acolo era un Om care dovedea ceea ce vorbea, dar cu toate acestea nu L-au cunoscut. El avea semnul unui proroc adevărat, care nu merge înapoi la un alt Cuvânt, ci dovedește făgăduința Cuvântului pentru timpul în care trăiește.

Înainte de venirea Lui, fusese în scenă Ioan, un alt proroc. Cine fusese Ioan? Premergătorul lui Mesia. Și el le-a spus clar: „Nu sunt Mesia. Eu nu sunt vrednic nici să-l dezleg încălțăminte, dar El este deja printre voi.” Ioan era convins că El era deja acolo, pentru că trebuia să-L prezinte.

Tatăl lui Ioan a fost preot, dar el nu a mers la nici un seminar ca să învețe să fie preot. Slujba lui era prea importantă, așa că s-a dus în pustiu să fie singur cu Dumnezeu. El nu a prezentat nici o dovadă de părtășie, nici nu a spus una sau alta, fiindcă toate acestea ar fi amestecat lucrurile și ar fi fost influențați de ordinea bărbatului acelei zile. Însărcinarea lui era mai importantă și trebuia să depindă numai de Dumnezeu, pentru că urma să-L anunțe pe Mesia; iar Isus a spus: *„Ioan era lumina care este aprinsă și luminează, și voi ați vrut să vă înveseliți câtăva vreme la lumina lui.*

Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan,” însă ei tot n-au crezut. (Ioan 5.35-36).

El le-a arătat semnul unui proroc adevărat, care îi ducea înapoi la Cuvânt, dar ei n-au putut înțelege felul Său de vorbire.

Mai mult, Scriptura a spus tot ce se va întâmpla, cuvânt cu cuvânt. Astfel, David a strigat cu câteva sute de ani înainte de răstignirea Lui, exact cuvintele pe care le-a strigat El când era pe cruce. Fără îndoială că în dimineața aceea, ei au cântat în Templu Psalmul 22.1, unde scrie: *„Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit...?”* fiindcă L-au răstignit chiar pe Dumnezeul pe care pretindeau că-L slujesc.

La fel se întâmplă și astăzi. Astfel, ei închid ușa și nu vor să coopereze chiar cu Dumnezeul în care pretind că cred și care Se manifestă printre ei, și aceasta pentru că este contrar crezurilor lor. O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când trebuie să vedeți timpul în care trăim! Nu a promis Dumnezeu că aceste lucruri se vor întâmpla în timpul din urmă? Nu a spus El că epoca Laodicea va fi căldicică și

că Isus va sta afară și va căuta puțină colaborare? Cine este Isus? Cuvântul adevărat manifestat. El este afară și încearcă să intre, dar nu poate.

În zilele acestea, oamenii sunt la fel de orbi ca atunci. Isus a spus că așa vor fi, și la fel au spus prorocii: „...oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie,

fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, ne iubitori de bine,

vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu;

având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea,” (2Timotei 3.2-5), puterea învierii, manifestarea Lui ca Același ieri, azi și în veci, ca să dovedească lucrurile pe care le-a spus. Eu nu strig la voi, dar vreau să auziți!

Ochii celor doi ucenici erau cu adevărat închiși, dar deși nu puteau vedea, în ei era Ceva care i-a făcut să-L invite înăuntru, atunci când El s-a făcut că merge mai departe.

Ar putea face la fel și cu tine, în seara aceasta. Poate se va face că trece mai departe, sau poate numărul tău de rugăciune nu va fi strigat, dar să nu uiți că El te pune la încercare. El este același Dumnezeu și acolo, ca aici pe platformă, sau în orice altă parte. El a dovedit aceasta zi de zi și seară de seară, arătând că este Omniprezent.

Să nu uitați că atunci El S-a făcut că vrea să meargă mai departe, și deși nu au înțeles despre ce le vorbea și nu știau ce să creadă, cei doi au stăruit de El să rămână cu ei.

Aici sunt o mulțime de persoane ca ei, care nu știu ce să creadă. Dar știți ce au făcut cei doi? Au făcut cel mai înțelept lucru pe care putea să-l facă un om: L-au chemat înăuntru. Pofțiți-L și voi înăuntru! Spuneți: „Doamne Isuse, știu că Scriptura spune aceasta. Poate nu înțeleg, dar intră în inima mea, pentru că vreau să Te accept și să Te cred. Apoi manifestă-Te.”

Ei L-au invitat înăuntru chiar dacă nu înțelegeau despre ce le vorbea. Totul le era confuz, dar au stăruit de El să intre: „Rămâi cu noi!”

„O, nu, mai bine merg mai departe.”

„Dar Te rugăm să vii înăuntru. Intră, Te rugăm.” Și au stăruit de El până când a intrat.

Așa se face. Și când a intrat înăuntru, li S-a putut descoperi. Vedeți? El Se poate descoperi numai când este înăuntru.

Ei nu au realizat Cine era El, dar după ce a intrat înăuntru, li s-au deschis ochii. Vedeți? Când a ajuns înăuntru, El le-a deschis ochii. Nu a trebuit să ridice mâna și să spună: „Să vi se deschidă ochii!” fiindcă ochii lor s-au deschis și L-au recunoscut.

S-a întâmplat la fel ca la Dotan, când Ghehazi l-a strigat pe Elisei și i-a zis: „Părinte, sirienii sunt pretutindeni.” Dar Elisei i-a răspuns: „*Nu te teme, căci mai mulți sunt cei cu noi decât cei cu ei,*” după care s-a rugat și a zis: „*Doamne, deschide-i ochii să vadă.*” Și Domnul a deschis ochii slujitorului, care a văzut muntele plin de cai și de care de foc împrejurul lui Elisei.”

Biblia spune că Domnul i-a lovit pe sirieni cu orbire, iar Elisei i-a întrebat: „Îl căutați pe Elisei?” „Da, pe el îl căutăm,” au răspuns sirienii. „Haideți să vă arăt eu unde

este.” Ei vedeau firește, dar erau orbiți să nu-l recunoască.

La fel este astăzi. Tu poți avea vederea firească sută la sută, dar poți înțelege cu duhul că acesta este Cuvântul făgăduit pentru această zi? Dacă Dumnezeu intră înăuntru și îți deschide ochii, atunci vei spune: „O, acesta-i El, nu-i așa?”

Atunci, Isus le-a deschis ochii să vadă cine era El, iar dacă acum poate intra înăuntru, pe linia credinței, poate să-ți deschidă ochii să vezi și tu că Evrei 13.8, unde scrie că El este același ieri, azi și în veci, este adevărat. Dacă El va putea intra în seara aceasta înăuntru ca să-ți deschidă ochii, va face la fel.

Exact așa a făcut cu femeia de la fântână, despre care am vorbit aseară. Ea știa din Scriptură cine trebuia să vină, aceasta fiind partea ei bună.

Astăzi, mulți dintre noi nu știu din Scriptură cine este El, așa că la fiecare Crăciun îl pun într-o iesle, iar la Paști iau un iepure și îi sărbătoresc învierea. Nu-i de mirare că nu știm pe ce lume ne aflăm!

Dar, așa cum i-am desenat, astăzi, bunului meu prieten Jack Moore, acea femeie avea în inima ei Sămânța Lui.

În schimb, fariseii din partea întunecată de aici, aveau inimile negre. Ei n-au avut Viață de la început, dar aveau puțină lumină pentru că erau foarte religioși și țineau Legea. Însă când a strălucit Cuvântul făgăduit de-a lungul Bibliei, ei au mers mai departe în întuneric.

Aici este acea prostituată. Viața ei era cât se poate de neagră, pentru că era o femeie rău famată, dar în inima ei era puțină lumină, fiindcă știa ce trebuia să fie Mesia.

Acolo stătea Isus, iar când a făcut semnul mesianic arătând Cine era, pentru farisei totul s-a întunecat și s-au întors înapoi în întuneric, pentru că aici înăuntru nu aveau nimic de care să se ancoreze. Ei L-au numit Beelzebul și drac, de aceea și puțina lumină pe care au avut-o, s-a risipit și au pierit.

Femeia era în întunericul păcatului, dar în inima ei știa ce semn trebuia să facă Mesia. El i-a zis: „Dă-Mi să beau,” pentru că voia să-i contacteze duhul ca să vadă cum stătea.

„Nu se cuvine să vorbești cu mine,” i-a răspuns ea, dar El a continuat: „Dacă ai ști cu cine vorbești, tu Mi-ai cere apă.” Și discuția a continuat până când a aflat ce gândea și care era problema ei.

Femeia știa că atunci când va veni Mesia, El trebuia să fie Dumnezeu. Dumnezeu este Cuvântul și Cuvântul deosebește gândurile inimii. Femeia aceea știa mai mult decât știu predicatorii americani de astăzi. Acesta este adevărul. Ea era rânduită pentru Lumină, așa că de îndată ce a venit Lumina, a primit-o.

Ea se gândea că El era un evreu obișnuit, dar la un moment dat Isus i-a zis:

„Du-te și adu-l pe bărbatul tău.”

„Nu am bărbat,” I-a răspuns ea.

„Bine zici că n-ai bărbat, pentru că ai avut cinci...”

Priviți cum s-a aprins acea scânteie de Lumină și i-a arătat cine era El: „Doamne, văd că ești proroc. Eu știu că atunci când va veni Mesia, va face aceste lucruri.”

Și El i-a zis: „Eu sunt Acela.”

„Acum este clar,” a răspuns ea. Ați văzut?

Tot ce era negru peste ea, s-a făcut alb și tot albul fariseilor s-a făcut negru, prin faptul că ei L-au respins. Aceasta este deosebirea, pentru că Lumina strălucitoare vine prin Cuvânt. Înțelegeți?

Femeia L-a putut recunoaște pentru că numele ei fusese scris în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Astfel, Sămânța aceea care zăcea în murdăria păcatului, a fost luată și curățată.

Pentru aceasta a venit El: să-i curețe pe cei pe care i i-a dat Tatăl înainte de întemeierea lumii. Amin. Mă simt atât de bine acum când știu că acesta este adevărul, fiindcă *„nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.”* (Romani 9.16). Amin. Nu contează cât de multe ai făcut sau cât n-ai făcut, pentru că nici un om nu L-a căutat pe Dumnezeu, ci Dumnezeu l-a căutat pe om.

Astfel, când a strălucit acea Lumină, fariseii au zis: „Am mai auzit poveștile acestea. Acesta este un Beelzebul, un ghicitor!” așa că totul s-a făcut negru pentru ei, dar femeia s-a albit, deși era neagră. Ea a spus: „Noi știm că atunci când va veni Mesia, și eu Îl aștept, El va face aceste lucruri. Tu trebuie să fii un proroc.” Și El a răspuns: „Eu sunt Acela.”

Când a auzit aceste cuvinte, ea a alergat în cetate și le-a zis oamenilor de acolo: *„Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva Acesta este Cuvântul care deosebește gândurile inimii? Nu este Acesta chiar Mesia?”* Deși sunt atât de împotriva femeilor predicatori, ea ar trebui să fie în seara aceasta în Statele Unite să predice despre aceasta. Da, ar trebui să fie aici ca să le arate semenilor ei cine este Mesia.

Când ea l-a spus acele cuvinte, El a intrat înăuntru. Ce a intrat? Descoperirea. Când Lumina a ajuns la Sămânța care era în inima ei, aceasta a încolțit.

Cu câțva timp în urmă, ei au găsit acele semințe de floarea soarelui și de grâu, în grânarele care au fost făcute de Iosif cu patru mii de ani în urmă, în Egipt, iar când le-au pus în pământ și razele soarelui au ajuns la ele, au încolțit. Vedeți? Acel germen de viață a stat acolo până când a fost atins de lumină.

O, fraților, dacă am fost hotărâți de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii, ca să fim fiii și fiicele Lui, când Lumina atinge acea Sămânță, nu este denotațiune, nici biserică, nici critici și nimic altceva care să ne oprească să venim la Viață. Noi vom trăi, pentru că așa a spus Dumnezeu.

Femeia l-a recunoscut. Ochii ei s-au deschis și a știut în interiorul ei cine era El. Da, ea l-a cunoscut pentru că a cunoscut Scriptura. Dar cei doi ucenici n-au cunoscut Scriptura și de aceea nu l-au recunoscut după înviere.

Tot de aceea nu l-au cunoscut nici fariseii. Nu este de mirare că El le-a spus: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 5.39).

Adeverirea Lui! După ce a fost adevărată făgăduința, ochii lor s-au deschis și l-au putut recunoaște. Dar ceea ce a deschis ochii unora, i-a închis pe alții, așa că cei care l-au batjocorit, au fost aduși din nou în starea în care au fost la început, adică cu ochii închiși.

Ochii lui Petru au fost deschiși de același lucru, și la fel ochii lui Natanael, iar Isus a spus că i-a cunoscut încă înainte de întemeierea lumii că vor fi mesagerii Lui.

Având în vedere aceste lucruri, ce s-a întâmplat cu ochii voștri în epoca aceasta în

care trăim? Aceasta este întrebarea pe care trebuie să v-o puneți: nu ce s-a întâmplat cu ochii lor, ci ce s-a întâmplat cu ochii voștri. De care parte sunteți în seara aceasta? Sunteți de partea fariseilor orbi, sau sunteți de partea apostolilor, a celor credincioși?

Același lucru l-a făcut și pentru voi, dar v-ați ridicat împotriva Lui. Ce ați fi făcut dacă ați fi trăit în zilele acelea? Gândiți-vă la felul cum reacționați astăzi. De care parte v-ați situa? Dacă spuneți: „Păi, biserica mea spune...” aceasta au zis și fariseii. Vedeți?

Sunteți gata să-L recunoașteți pe Isus în puterea învierii Lui? Sunteți gata să părăsiți totul și să umblați cu El? Sunteți gata să credeți în El și să duceți Lumina și Viața Lui și la alții? El a făgăduit că Se va descoperi din nou în aceste zile din urmă.

Voi ziceți: „Frate Branham, Mesia a fost descoperit atunci și cred aceasta pentru că așa spune Scriptura.”

Ei bine, este făgăduit că același Mesia Se va descoperi și astăzi. Același! În Evrei 13.8 scrie că El este Același ieri, azi și în veci, iar în Ioan 14.12, Isus spune: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea...”* Și El a mai spus: *„Peste puțină vreme, lumea (cosmosul) nu Mă va mai vedea. Ei vor fi total orbi, dar ochii voștri vor fi deschiși și Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.”* *„Același ieri, azi și în veci.”*

În Luca 17.28 ni se spune că în zilele din urmă, lumea va fi ca pe timpul când au fost nimicite Sodoma și Gomora. Nu ca în zilele potopului lui Noe, ci ca în zilele Sodomei. Acea era lumea neamurilor și ea a fost nimicită prin foc. După potop, Dumnezeu a pus pe cer curcubeul, ca semn că El nu va mai nimici niciodată lumea prin ape, de aceea de data aceasta va fi focul. Lumea neamurilor este gata pentru distrugere.

El a spus că în țară va fi o mare stricăciune. Ați văzut cum se îmbracă femeile și se dau cu albastru pe sub ochi de parcă sunt bătute. Uitați-vă ce fac astăzi! Oriunde te uiți este numai imoralitate, perversiune și bălăceală în cele mai groaznice lucruri. Peste tot vezi numai divorțuri, pentru că femeile noastre și-au pierdut standardul moral și au frânt coloana vertebrală a națiunii, așa că jumătate din lucrurile pe care este zidită America este sex, whisky, tutun și celelalte. Doctorii spun că sunt otravă, dar ei pufăie mai departe. Nu mai dau nici o atenție la avertismente, ci o fac oricum.

Scriptura le spune femeilor să nu-și taie părul. Eu nu vorbesc de femeile din lume, pentru că pe ele nu le interesează oricum, ci vorbesc despre femeile penticostale. Biblia spune că părul lui Samson a fost un semn de nazireat, arătând că s-a separat de lucrurile lumii și s-a pus de partea lui Dumnezeu.

La fel este și pentru voi, femeilor: un semn că v-ați separat. Nazireul este un om care se desparte de lucrurile lumii pentru Cuvânt. Dar ce se întâmplă cu oamenii aceștia? Predici și strigi împotriva păcatului, dar anul viitor când te întorci acolo îi găsești mai rău decât erau când le-ai vorbit, ceea ce înseamnă că pentru ei nu mai rămâne decât judecata divină a lui Dumnezeu, bombe atomice și rachete.

Comedianții de la televizor și de la radio cântă și spun glume murdare, înjurături și lucruri groaznice care n-ar trebui permise. Toate revistele sunt pline de femei goale și imorale, prin toate acestea încercând să se amăgească cumva. Aceasta îmi amintește de un copil care trebuie să treacă noaptea prin cimitir și merge fluierând ca să arate că nu se teme. Dar sunteți morți de frică și o știți! Știți bine că sunteți sortiți judecății care vine, pentru că L-ați hulit pe Duhul Sfânt și L-ați respins pe Isus Hristos. Ochii lor sunt orbiți și nu știu.

Isus a spus: „Cum a fost în Sodoma și Gomora...” Așa cum am spus și aseară, întotdeauna au existat trei categorii de oameni, iar Lot a reprezentat biserica nominală și era unul din conducătorii cetății. El era în Sodoma, acolo unde femeile își tăiau părul și se distrau, dar în inima lui era chinuit de ceea ce vedea, pentru că umblase cu Avraam.

Avraam nu a fost niciodată acolo. El era cel ales de Dumnezeu și pentru că i s-a dat o făgăduință, era în așteptarea fiului făgăduit.

Amintiți-vă că cei doi îngeri s-au dus să predice în Sodoma, dar Unul a rămas cu Avraam (**Abraham**) și grupul lui. În niciuna din epocile bisericii nu s-a găsit vreun bărbat al cărui nume să se termine cu „**ham**”, dar Billy **Graham** este mesagerul acestui timp pentru biserica babiloneană din Sodoma. Acest mare evanghelist face o treabă bună, tună în stânga și-n dreapta, dar ei nu-i dau nici o atenție. El a spus odată: „În șase luni am avut treizeci de mii de convertiți, dar după șase săptămâni nu au mai rămas nici treizeci.”

Care-i problema? Ei nu ajung nicăieri pentru că merg acolo mestecând gumă, fumând și făcând toate acele lucruri, apoi spun că depun mărturie sau se decid pentru El. Nu-i nimic, lăsați evanghelistul să facă ceea ce i-a poruncit Dumnezeu.

Pentru mine decizia nu are nici o importanță, fiindcă este nevoie de o naștere. Tu trebuie să te naști din nou, trebuie să se întâmple ceva înăuntrul tău. Aici suntem. „h-a-m.”

Dar acolo a fost Unul care a rămas cu Avraam și priviți ce semn i-a arătat. Dumnezeu i-a arătat lui Avraam semn după semn, dar acesta a fost ultimul semn dat înainte de venirea fiului făgăduit. Ultimul. El arăta ca un Om obișnuit, avea hainele prăfuite și spunea că vine din călătorie, iar Avraam l-a spălat picioarele.

El a stat cu spatele spre cort și l-a numit „**Abraham**” pentru că cu o zi sau două în urmă îi schimbase numele din Avram în Avraam (din Abram în **Abraham**), iar al Sarei, din Sarai în Sara, adică „prințesa.” El nu este Abram, ci „**Abraham**, adică „tatăl popoarelor,” așa că trebuia să i se schimbe numele. Amintiți-vă că Abraham avea o sută de ani, iar Sara avea nouăzeci. Și El l-a întrebat:

„Abraham, unde este nevasta ta?”

„În cort,” a răspuns Abraham.

Și El a continuat: „Vei avea un fiu, așa cum ți-am făgăduit,” dar când a auzit aceasta, Sara a râs în sinea ei zicând: „Eu, o femeie bătrână să mai am poftă cu domnul meu bărbatul care este de asemenea bătrân?”

Și El a spus: „De ce s-a îndoit Sara și a zis în inima ei: „Cum se va putea întâmpla așa ceva?” Ea a negat, dar El a zis: „Ba da, ai zis!”

Cum L-a recunoscut Avraam? Câți din cititorii Bibliei știți că el L-a numit „Elohim”? Sigur că da. Elohim este Cel Atotputernic, Creatorul însuși. De ce L-a numit Elohim? Pentru că a putut descoperi gândurile inimii. Acesta este Cuvântul, pentru că în Evrei 4.12 scrie: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”*

Acesta este motivul pentru care Isus i-a numit pe proroci „dumnezei,” și așa S-a descoperit El însuși în fața acelei femei și ea a știut că El era Cuvântul: prin faptul că i-a descoperit gândurile inimii. Mai mult, Isus a spus că la venirea Fiului omului va fi la fel ca în zilele Sodomei.

Ce s-a întâmplat cu ochii voștri? Poate intra El înăuntrul vostru? Nădăjduiesc că da. Să fim respectuoși și să credem din toată inima.

Amintiți-vă că în Maleahi 4 scrie că va veni un mesaj care va întoarce credința copiilor la credința părinților apostoli. O, penticostalilor, fie ca Dumnezeu să vă deschidă ochii orbi, să vă îndepărteze de indiferența denominațiilor, de crezuri și de lucrurile egoiste pentru care vă certați între voi și să priviți spre Fiul lui Dumnezeu care este aici! După două mii de ani, El este încă viu printre noi, adevărindu-și făgăduința.

Fie ca în seara aceasta să ne adune împreună, așa cum a făcut cu cei doi ucenici din Emaus, apoi să închidă ușa și să ne descopere ceva. Ei L-au recunoscut după ceva ce mai făcuse și înainte de răstignirea Sa, apoi S-a făcut nevăzut dinaintea lor.

Fie ca în seara aceasta să vină în mijlocul nostru și să ne deschidă ochii descoperindu-ni-Se prin aceleași lucrări pe care le-a făcut când a fost aici pe pământ, pentru că așa a făgăduit, iar noi știm că El este Același ieri, azi și în veci. Domnul să ne ajute să-L vedem în timp ce ni Se va descoperi.

Să ne plecăm capetele..

.....

...Care este ținta mea? Care sunt motivele mele în ce privește această țintă? Doamne Dumnezeule, eu nu pot să spun nici da, nici nu, fiindcă Tu ești Cel care călăuzești toate lucrurile. Tu ai făcut făgăduința, iar eu Te rog să-i ajuți pe oameni să vadă și să înțeleagă. Deschide-le inimile larg ca să poată spune: „Vino, Doamne și descoperă-Te!” și ochii ca să vadă și să înțeleagă, astfel încât să nu mai rămână nici un păcătos și nici un necredincios în clădire. Tată, s-ar putea ca unii să fie indignați pentru că i-am numit păcătoși, dar Tu ai vorbit cu acei farisei religioși și le-ai zis: *„Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru.”* (Ioan 8.44). Spuneai aceasta pentru că nu au recunoscut Cuvântul adevărat în mijlocul lor, pe Mesia. Ei L-au crezut în Duh, dar nu L-au putut recunoaște în trup, deși Scripturile lor spuneau că El era „Dumnezeu cu noi.”

Tată, îndură-Te, iar dacă în seara aceasta este printre noi cineva care are ochii închiși, unge-i ochii cu balsamul Tău, ca să-i fie deschiși să poată recunoaște timpul în care trăim și împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu pentru aceste zile, fiindcă îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

În ordine. Unde am rămas aseară cu numerele de rugăciune? (Cineva spune: „Am început de la numărul unu.”). Bine, dar acum nu mai avem decât 15-20 de minute, așa că vom încerca să-i luăm pe toți.

Voi știți că de obicei, când termin predica intru direct în rugăciunea pentru bolnavi, fiindcă așa este mult mai ușor, dar astăzi am să fac altfel. Eu trebuie să aduc Cuvântul, să seamăn Sămânța, dar nu pot s-o fac să trăiască, deoarece pentru aceasta trebuie să cadă într-un pământ bun.

Voi știți că El a semănat sămânța, iar o parte din ea a căzut pe marginea drumului și nu a rodit nimic; o altă parte a căzut între spini și pe locuri stâncoase și a pierit. Dar o parte a căzut în pământ bun și a adus roadă. Cel ce a făcut aceasta a fost Fiul lui Dumnezeu, iar eu pot face același lucru: să seamăn Sămânța.

Fie ca El să pună deoparte toată neștiința mea și să-mi cerceteze inima ca să vadă dacă cred și Îl iubesc sau nu. Să-mi ierte păcatele și să Se folosească de mine în orice fel dorește, ca să adune slavă pentru Numele Său. Viața și moartea nu au nici o importanță, ci tot ce contează este ca El să fie glorificat.

Vă rog în Numele Domnului Isus Hristos să stați liniștiți și să nu vă mai plimbați prin sală. Voi nu așteptați arătarea lui Isus Hristos?

Dacă aș intra aici cu părul lung și cu răni în mâini și v-aș spune: „Am sânge și ulei pe mine!” aș fi ultimul fățarnic, fiindcă nu aceasta a făgăduit Scriptura.

Vreți să-L cunoașteți pe Isus? Poate cineva zice: „Eu Îl cunosc din tablouri!” dar noi nu știm cum arăta, cum era în realitate.

Rebeca nu știa cum arăta Isaac, dar când s-au întâlnit a fost dragoste la prima vedere. Înțelegeți? Ea nu știa cum arăta el și totuși s-a dus; iar când l-a văzut, l-a

iubit. Ce simbol desăvârșit!

Dar eu cum Îl voi cunoaște? Isus a spus: „*Îi veți cunoaște după roadele lor.*” (Matei 7.16). Dacă Isus ar veni aici, nu ar putea s-o facă în formă fizică, fiindcă acel trup stă la dreapta lui Dumnezeu. Dar este vorba de Viață; Viața Lui este aici.

Să nu uitați că aceasta este ultima făgăduință, ultimul semn pe care îl primește biserica înainte de întoarcerea Fiului făgăduit. Această Scriptură nu poate fi trecută cu vederea, fiindcă imediat după arderea Sodomei, a venit fiul făgăduit, iar acum se va întâmpla la fel!

În ordine. Haideți să chemăm numerele de rugăciune. Câți dintre voi au numere? Dacă sunteți sinceri cu adevărat și doriți să fiți ajutați de Dumnezeu, ridicați mâna și spuneți: „Eu nu am număr, frate Branham.” Vă rog să nu vă mai mișcați! Șșșșș! Fiți respectuoși!

Gândiți-vă că suntem în prezența Judecătorului cerului și pământului. Cât de respectuoși ați fi dacă L-ați vedea stând aici? Ați cădea în genunchi strigând și plângând. Dar El este aici pentru că așa a făgăduit: „*Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” (Matei 18.20). Vedeți? Adunați în Numele Lui.

S-au verificat toți cei strigați? Aici este cineva pe o targă. Să se verifice numărul lui. Văd că are număr de rugăciune, dar s-ar putea să nu poată umbla. Dacă urmează numărul lui, aduceți-l în rândul de rugăciune. Uitați-vă la numărul celui de lângă voi, pentru că s-ar putea să fie surd și nu a auzit că a fost strigat. Ceilalți priviți înapoi.

Credeți că „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu,*” și că „*Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr*”? Credeți că „*El este Același ieri, azi și în veci*”? Cuvântul a fost Cel care a

deosebit întotdeauna gândurile inimii. Acesta este motivul pentru care acei oameni au recunoscut că El era Mesia. Este adevărat? Câți știu aceasta?

Odată a fost o femeie care a crezut că dacă se va atinge de haina Lui, va fi bine. Vă amintiți întâmplarea? Atunci El era în trup de carne.

Amintiți-vă că tot atunci i-a spus femeii de la fântână că a avut mai mulți bărbați și că întreaga cetate Sihar a crezut în El, din pricina mărturiei acelei prostituate.

Ei n-ar fi crezut dacă nu le-ar fi spus un om rânduit de Dumnezeu. Ei nu cred nici acum. Este atât de mult întuneric și parcă întreaga lume este sub o presiune. Nu știu cum să vă explic, dar El este aici! Treziți-vă, prieteni, pentru că este mai târziu decât credem.

Biblia spune în Evrei 4 că El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre, este adevărat? Și dacă El este Marele Preot care poate fi atins, să-L atingeți așa cum a făcut-o femeia aceea.

El n-a simțit atingerea ei fizică, ci a spus: „*Din Mine a ieșit o putere.*” Înseamnă că dacă este Marele Preot, voi puteți să trageți putere din El, fiindcă este Același ieri, azi și în veci.

Și cum o face astăzi? Care a fost semnul în zilele Sodomei? Dumnezeu, Elohim, în trupul unui Bărbat, a mâncat și a băut. Înțelegeți ce vă spun? Isus a fost Dumnezeu în trup uman. De aceea a putut deosebi gândurile oamenilor. Dumnezeu în om! Și El a spus că va face aceasta din nou în timpul din urmă: „*Când Se va arăta Fiul omului, va fi la fel ca în zilele Sodomei.*” Voi nu trebuie să încercați să interpretați Scripturile, pentru că o va face Dumnezeu însuși și El le va da interpretarea corectă.

Să credeți, pentru că un singur Cuvânt din partea Lui, va clarifica totul.

Tată ceresc, acesta este Cuvântul Tău. El este în mâinile Tale și tot în mâinile Tale mă predau și eu și această audiență. Îngăduie ca atunci când vom pleca de aici, să spunem la fel ca cei doi de pe drumul Emausului: „Nu ne ardeau inimile în noi, în timp ce Domnul nostru Isus, ne vorbea în forma Duhului Sfânt?” Îndură-Te, Tată, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus, spre slava Ta. Amin.

Să credeți. Am să-l rog pe fratele Pearry să vină aici. Eu nu vă cunosc. Pe unii din predicatorii de aici, îi cunosc, dar pe altcineva nu cred că cunosc. Dacă nu mă înșel, acesta este fratele Pat Tyler, dar în rândul de rugăciune nu cred că știu pe cineva. Să ridice mâna toți cei care știu că nu-i cunosc. Da, domnilor. Așa este.

El a înviat din morți și a făgăduit că Dumnezeu Se va face cunoscut într-un trup omenesc. Credeți? Femeia care s-a atins de haina Lui a trebuit să creadă, pentru că altfel El ar fi trecut mai departe. Dar ea a crezut.

Dacă cineva spune: „Darul este ca un cuțit mare pe care ți-l dă Dumnezeu ca să tai și să despici cu el,” este total greșit. A avea un dar înseamnă să știi să te dai la o parte pe tine și să-L lași pe Dumnezeu să te folosească așa cum vrea. Este să știi să te predai pe deplin, pentru ca El să te poată folosi cum Îi place. Dar mai întâi trebuie să te dai la o parte din cale, înțelegeți?

Aici stă o femeie pe care nu o cunosc, dar seamănă cu scumpa mea mamă care a plecat de curând în slavă. N-ar fi groaznic dacă mama ar putea să se uite în seara aceasta la mine și ar vedea că vreau să înșel o sărmană femeie ca aceasta? Ce motiv aş avea să fac așa ceva? Ar trebui să fiu nebun. Dar eu sunt aici ca să încerc să te ajut, doamnă.

Eu pot să fac numai ce am fost însărcinat de El să fac. Nu pot să-i fac pe oameni să creadă și nu sunt un teolog. Nu mă pot numi nici predicator, pentru că nu am

educație, or predicatorii de astăzi au diplomă de doctorat. Eu nu știu nici măcar ce sunt lucrurile acestea.

Cineva mi-a zis zilele trecute: „Nu folosești corect numele și prenumele.” „Așa-i,” i-am răspuns. „Nu știu ce sunt acestea și nu știu să fac deosebirea între ele, dar un lucru îl știu sigur: Îl cunosc pe El în puterea învierii Sale. Aceasta este tot ce vreau să știu: pe El.” Da, să-L cunosc pe El, Viața. După aceasta alerg eu: după Viață, ca să trăiesc.

Doamnă, dacă Domnul Isus îmi va descoperi ceva ce ai făcut, sau ceva ce n-ar fi trebuit să faci, sau de ce ești aici, așa cum a făcut odinioară cu femeia de la fântână, căreia i-a spus care era problema ei, vei ști dacă este adevărat sau nu. Vei fi martoră. Tu știi că aici este prezent Cineva care nu poate fi natural, ci este supranatural. În ordine. Acest lucru te va face să crezi că Cuvântul pe care L-am spus este interpretat de Dumnezeu însuși prin faptul că-L împlinește?

Audiența va crede? (Amin). Să fiți respectuoși!

Cineva zice: „Tragi de timp, frate Branham.”

Așa este. Eu nu o cunosc pe femeie și am nevoie de ajutorul Îngerului Domnului, de Duhul Sfânt, de Stâlpul de Foc care l-a condus pe poporul Israel prin pustiu. El era cu Moise când a părăsit Egiptul, de aceea socotit „*ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului.*” (Evrei 11.26).

Când era în drum spre Damasc, Pavel a fost lovit de aceeași Lumină care a condus Israelul. Eu cred că acest evreu nu ar fi numit niciodată acea Lumină ciudată „Doamne,” dacă n-ar fi știut cine era. Dar el l-a zis: „*Cine ești, Doamne?*” pentru că știa că era Lumina care a condus Israelul prin pustiu.

Și El i-a răspuns: „*Eu sunt Isus,*” Același ieri, azi și în veci.

Dacă aceeași Lumină este și acum printre noi, Se va legitima prin faptul că va face ceea ce a făcut atunci. Și dacă El va face aceasta, vom crede, nu-i așa? Fie ca Domnul să facă aceasta.

Vedeți, când te dai la o parte, El te ridică sus. Tu ești doar o ființă umană și ai un duh, dar indiferent care este acel duh, de îndată ce vine ungera, eu pot să văd ce este și încotro te îndrepti. Acesta este un dar al lui Dumnezeu și este exact același lucru ca atunci când El i-a spus acele lucruri femeii de la fântână.

Tu ești aici pentru cineva. Vrei să ne rugăm pentru cineva care este la spital. Da. Este vorba de soțul tău și are tuberculoză. Așa este. Văd că este umbrat de moarte. Peste el este un duh întunecat, fiindcă nu este creștin. Este adevărat? Umbra morții este peste el, iar tu dorești să-L primească pe Hristos. Văd că și tu ai avut o problemă. Ei se așteptau să ai și tu tuberculoză, așa că ai făcut niște raze, este adevărat?

Vei crede din toată inima? Dacă crezi, du-te și spune-i ce s-a întâmplat aici și acel duh întunecat îl va părăsi, iar el va fi salvat, se va ridica și va merge acasă sănătos. Să crezi din toată inima. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Credeți? (Adunarea spune: „Amin!”). Puteți judeca singuri. Depinde de voi ce veți decide.

Ce mai faci, doamnă? Bănuiesc că suntem străini unul față de altul, dar crezi că Dumnezeu poate să-mi descopere care este problema ta? („Da, domnule”). Dacă se va întâmpla, vei crede mai mult? Ești aici pentru altcineva. Ești pentru soțul tău, ca femeia cealaltă. („Da, domnule.”) Crezi că Domnul Isus poate să-mi descopere ce problemă are? Da? Are hernie. Așa este. Văd că te rogi și pentru un copil care suferă. Crezi că și acest lucru se va întâmpla? În ordine. Crezi din toată inima? Să și

se facă după credința ta. Eu nu pot vindeca, ci pot spune doar ceea ce văd. Deci, dacă crezi din toată inima, ți se va face după cum crezi. Să crezi și Domnul să te binecuvânteze.

Să nu vă îndoiiți, ci să credeți! Nu vă mai plimbați, ci stați liniștiți și ascultați câteva minute.

Ce mai faci, domnule? Eu nu te cunosc, suntem străini unul pentru celălalt, dar într-o zi ne vom întâlni la bara de judecată a lui Hristos, ca să dăm socoteală pentru ziua de astăzi. Și tu crezi aceasta, așa-i? Sigur că da. Eu privesc la acea Lumină, care este ungera Duhului Sfânt. Tu ai probleme cu stomacul și încerci să scapi de un obicei rău. Așa este. Este vorba de fumat. El îți cauzează durerea de stomac, iar dacă nu te oprești, vei da în cancer. Crezi că Dumnezeu va îndepărta acest lucru de la tine și vei fi bine? Da? Crezi în timp ce-mi voi pune mâinile peste tine? Crezi că ungera lui Hristos va îndepărta acest lucru de peste tine, dacă Îl voi ruga aceasta? (Bărbatul răspunde: „Cred aceasta,”). Vino aici, domnule. Satan, pe baza credinței noastre și a prezenței lui Isus Hristos care te-a biruit pe tine și pe ai tăi, provoc acest diavol care vrea să-l trimită pe bărbatul acesta mai repede în mormânt, prin acele țigări, și îi poruncesc să iasă din el, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Du-te și termină cu aceasta; crede și trăiește așa cum trebuie.

Credeți? (Adunarea spune: „Amin!”). Să credeți!

Ce mai faci? Doamnă, crezi că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu? Crezi că sunt slujitorul Lui? Ai citit cartea mea? Acolo scrie ceea ce mi-a spus El: „Dacă îi vei face pe oameni să te creadă...” Vezi, acesta este lucrul cel mai important: să crezi. Nu este altă cale de apropiere de Dumnezeu, decât printr-un dar, însă trebuie să crezi. Așa cum a crezut Marta, care a spus: „Cred că ești Fiul lui Dumnezeu. Dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.” Ai văzut? Ea s-a apropiat corect. Ar fi putut să se certe cu El pentru că nu a venit când L-au chemat, dar nu a făcut-o, ci a venit la El cu respect și astfel a primit ceea ce a cerut.

Crezi că Dumnezeu este prezent aici și că El cunoaște toate lucrurile? Crezi că El poate să-mi descopere care este problema ta? Da, problema ta este la stomac și ai complicații grave. În stomacul tău este o umflătură cam așa de mare. Așa este. Doamnă Whitley, du-te, crede din toată inima și vei fi bine. În ordine. Ți se pare ciudat că ți-am spus pe nume? El te cunoaște și pe tine.

Ce mai faci? Tu ai o problemă femeiască, și anume un chist pe ovar. Crezi că Isus Hristos poate să-l îndepărteze? Ar trebui să-ți spun ce i s-a întâmplat de curând soției mele. Ai auzit mărturia? Ei bine, și tu poți avea aceeași mărturie ca ea, și așa va fi dacă vei crede din toată inima.

Privește aici, tânără doamnă. Și tu ai o problemă femeiască, o tulburare. Crezi că Isus Hristos este prezent ca să te ajute și să te vindece? Atunci crezi că totul a plecat de la tine, că vei fi bine și vei avea o viață normală? În ordine. Du-te, crede și așa va fi.

Crezi că Dumnezeu poate vindeca diabetul de care suferi și să fii bine? În ordine, du-te mai departe și spune: „Cred în El!” căci dacă vei crede, vei trece peste aceasta. O transfuzie de sânge de la Calvar te va face bine.

În adunare s-a întâmplat ceva, dar nu îmi dau seama ce anume.

Aici stă o doamnă care mă privește fix. Ea suferă cu stomacul. Crezi că Isus Hristos te face bine?

Chiar lângă ea este o femeie cu probleme la inimă. Doamna cu pălărie închisă la culoare.

Și tu ai avut-o. Da, am spus bine: ai avut-o, pentru că amândouă sunteți eliberate acum. Isus Hristos v-a făcut bine pe amândouă. În ordine. Mergeți mai departe și

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Să credeți din toată inima!

La vârsta ta ai multe complicații, dar lucrul pentru care te rogi cel mai mult, este inima ta. Crezi că El te va face bine? În ordine. Du-te, crede și spune: „Îți mulțumesc, Doamne!” și vei avea vindecarea.

Nervozitatea te-a supărat multă vreme și ți-a provocat o boală de prostată, te trezește noaptea și ai făcut și diabet. Crezi că Dumnezeu poate să te vindece? Atunci du-te mai departe și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse. Cred din toată inima.”

Crezi că Dumnezeu poate vindeca orice boală de sânge, anemie sau orice altceva? Atunci du-te și Dumnezeu te va face bine. Crede numai!

Ce mai faci? Te vād că cobori greu din pat, din cauza artritei. Crezi că în seara aceasta te va părăsi și vei fi bine? Du-te mai departe și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse.” Să crezi din toată inima.

Vino. Crezi că Domnul Isus te poate vindeca de boala de stomac pe care o ai și că vei putea mânca? Du-te, crede și Isus Hristos te face bine.

Dar cei din audiență, credeți? V-a folosit ceea ce ați văzut astăzi? Credeți din toată inima? (Amin). Priviți ce s-a întâmplat cu oamenii aceștia.

Audiența crede că Isus Hristos este încă Fiul lui Dumnezeu?

Oamenii de acolo sunt plini de bucurie. Ei își spun unii altora ce lucruri mari a făcut Dumnezeu pentru ei.

Doamna care stă aici, suferă cu spatele. Ai atins ceva, așa-i? Dar știi că nu sunt eu, ci este El, Marele Preot. Crezi din toată inima că spatele nu te va mai supăra?

Dar tu, vrei să lași țigările deoparte și să spui: „Nu le voi mai lua niciodată, domnule!”? Doamnă, tu ai încercat mai demult, dar nu ai avut suficientă credință. Acum crezi că ai destulă credință pentru aceasta? Ridică mâna și spune: „Acum cred.” În ordine. Să nu mai fumezi! Du-te acasă și trăiește așa cum este corect. Crede.

Doamna cu haina roșie suferă de artrită. Crezi că Dumnezeu te poate face bine? Da? În ordine. Atunci poți avea aceasta.

Te-a mișcat lucrul acesta, soră? Doamna aceea are complicații. Ea nu va avea parte... Dumnezeu să mă ajute. Doamnă Cocs, crezi? În ordine. Satan a crezut că va scăpa, dar nu a scăpat, așa că haideți să spunem cu toții: „Lăudat să fie Domnul!”

Domnule, tu ai icter. De fapt este cancer. Eu nu te pot vindeca, dar nu poți ascunde care este problema ta. Este acolo. Nu mai poți trăi așa. Medicii spun că este stomacul, dar este ficatul. Crede din toată inima și fii gata să spui la fel ca leproșii de la poarta Samariei, care au zis: „*Dacă vom sta aici, vom muri!*” Și tu vei muri dacă stai pe loc, așa că ai o singură șansă: să-L accepți în timp ce te afli în prezența Lui și să crezi din toată inima. Vei face aceasta? Atunci, crede din toată inima, în Numele lui Isus Hristos. Ridică-te, ia-ți targa și du-te acasă, mulțumind și lăudându-L pe Dumnezeu.

Tu crezi? Nu te îngrijora, pentru că Dumnezeu îi va da putere. Privește cum își ia targa, o pliază și merge acasă.

Voi, ceilalți, credeți? Ridicați-vă în picioare. Indiferent ce probleme aveți, ridicați-vă în picioare, ridicați mâinile și dați-I slavă.

Doamne Isuse, eu sunt acum în Mâinile Tale, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -